

מ"ת 76564/05 - סامي ابو עצא נגד מדינת ישראל - פמ"ד פלילי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 23-05-76564 מדינת ישראל נ' ابو עסא(עציר)

לפני: כבוד השופט נסר ابو טהה
ה המבקש סامي ابو עצא
ע"י ב"כ עו"ד בת אל חיים יואל
נגד מדינת ישראל - פמ"ד פלילי
המשיבה

החלטה

1. זהוי בקשה לעזין חוזר במסגרת עותר המבקש לעזין מחדש בהחלטת בית המשפט בדבר מעצרו של המבקש עד תום ההליכים שניתנה ביום 16.07.23, וזאת בהינתן חלוף זמן ניכר - קרוב לחמשה חודשים מיום מעצרו, התmeshות ההליכים שהינה נגזרת מהמצב הביטחוני במדינתה. כוון בידי המבקש להציג חלופה חדשה, לרבות מעצר במתכונת של פיקוח אלקטרוני לצד פיקוח אנושי מרוחק, בעיר לוד, מסביבתו הטבעית.

2. ב"כ המשיבה מנגד, עתר לדוחות את הבקשה שכן, לשיטתו, לא הובאו נסיבות או עובדות חדשות כנדרש על פי סעיף 52 לחס"פ המצדיקות עזין מחדש בהחלטת בית המשפט. לגופם של דברים, נטען כי במסגרת הتفسיר שהוגש בעניינו של המבקש ולא בא בהמלצתו לשחררו לחלופת מעצר, לא התבפס על טיב החלופה המוצעת בלבד, אלא בעיקר על התרשומות מעוצמת המסוכנות הנשקפת מה המבקש. עוד נטען כי לחובת המבקש הרשות קודמות במגוון עבירות, בכללן הרשעה בעבירות סיכון חי אדם במצויד בנטייה תחבורתית לצד נהיגה ללא רישון, בגין הוטלו עליו, בין היתר, 45 חודשי מאסר בפועל.

3. כנגד המבקש הוגש כתוב אישום המייחס לו לכאהה עבירות של עסקה בנשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, עבירות נשק (נשיה והובלה) - עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין - עבירות משנה 2022. בתקופת, מוחמד אלרפואיה (מ"ת 22-08-32291), פנה למבקר ובקש ממנו נשק. הנאשם אמר למוחמד שיבדוק, נסע מהמקום וכעבור זמן קצר חזר ברכב והביא למוחמד רובה סער מסוג M-16 ו-7 כדורים. הנאשם בקש ממוחמד תשלום של 50,000 ₪ על הנשק. מוחמד לקח את הנשק למשפחתו, אף ירה בנשק בעצמו ביחד עם אחר, במסגרת אימון וקליעה למטרה והצטלם עם הנשק. מספר ימים לאחר מכן, השיב מוחמד את הנשק למבקר.

להשלמת התמונה, כנגד מוחמד הוגש כתוב אישום ובקשה מעצר נפרדת במסגרת מ"ת 22-08-32291, בית המשפט המחוזי באר-שבע - מוחמד נעצר עד תום ההליכים.

עמוד 1

4. בעניינו של המבוקש התקבל תסקير שטמץתו - המבוקש בן 36, נשוי, עובר למעצרו התגorer בפזרת תל-שבע ולדרבו עבד בתחום השיפוצים. לחובתו עבר פלילי, לרבות ריצוי מאסר בפועל של 45 חודשים מאסר בגין סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת. שירות המבחן התרשם מאדם שמתבקש לבחון באופן ביקורתית התנהלותו בחיו ולחזות גורמי סיכון על אף עברו הפלילי. עוד התרשם השירות מפער בין הצגתו העצמית כנורמטיבי לבין חומרת המiosoש לו. אינו רואה צורך בשינוי או טיפול אחר וטופס התנהלותו כתקין. על אף התרשםם מכך בבחינת עמדותיו והגורמים למעורבותו החזרת בפלילים. להערכת שירות המבחן, בשל עמדותיו המוצמצמות והתנגדותו לטיפול, לא יוכל להיותם בשלב זה מהליק טיפול. קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. באשר לחלופה, העריך שירות המבחן כי אינה נותנת מענה למסוכנות הנש��ת מן המבוקש ומשכך, אינם יכולים בהמלצתו לשחררו (ראה תסקיר חדשן يول 2023).

5. דין והכרעה

הмедицинскיות השיפוטית שהתוויה בבית המשפט העליון בעבירות נשך הכללי קובעת, כי נקודת המוצא היא מעוצר מאחורי סוג ובריח, שכן הכלל הוא, כי בעבירות מסווג זה מקומות חזקת מסוכנות סטוטורית, אשר כולל, חלופת מעוצר לא תאינה, אלא במקרים חריגים ומטעמים מיוחדים שיירשמו (ראה סעיף 21(א)(ג)(2) ו-22ב(ב)(1) לחוק המעצרים), לרבות בעניינים של נאשמים צעירים נעדרי עבר פלילי, לצד תסקיר חייבי, גם כאשר מדובר בקטין.

זאת ועוד, קיימים מקרים של מעוצר עד תום ההליכים בעבירות נשך, אף מבלי הצורך להפנות לקבלת תסקיר מעוצר של שירות המבחן (בש"פ 4442/22, מחמודabo ג'ודה נ' מדינת ישראל, כב' השופטת כנפי- שטייניץ (אף ללא הפניה לקבלת תסקיר); בש"פ 5407/22, פלוני נ' מדינת ישראל - כב' השופט!). כשר (אף ללא הפניה לodeskיר); בש"פ 1925/22, מדינת ישראל נ' פלוני - כב' השופט י. עmittel; בש"פ 21/19, 7776/21, חמזה אלכתנאני נ' מדינת ישראל - כב' השופט י. עmittel; בש"פ 19/19, מדינת ישראל נ' רמדאן זידאת - כב' השופט ג. קרא; בש"פ 21/21, 6890/6, מדינת ישראל נ' כארם שריף - כב' השופט ג. קרא; בש"פ 4930/22, פירס חשים ומחמד שעבדין נ' מדינת ישראל - כב' השופט ד. ברק-ארז; בש"פ 21/21, 6556/6, מדינת ישראל נ' אברהים שייח'-יוסף - כב' השופט ע. פוגלמן (אף ללא הפניה לקבלת תסקיר); בש"פ 79/22, מוחמד סולימאן נ' מדינת ישראל - כב' השופט נ. סולברג; בש"פ 20/20, מוחמד עלאוי נ' מדינת ישראל - כב' השופט י. אלרון; בש"פ 4370/20, תאמרן חמدون נ' מדינת ישראל - כב' השופטת ע. ברון; בש"פ 20/20, 5245/5, חסאן שאני נ' מדינת ישראל - כב' השופט ד. מינץ; בש"פ 22/22, אברהים אצברגה נ' מדינת ישראל - כב' השופט א. שטיין; מ"ת 22-10-1463-22-57684, בית המשפט המחוזי באר-שבע - אף ללא הפניה לodeskir; מ"ת 22-09-5672, בית המשפט המחוזי באר-שבע - אף ללא הפניה לodeskir.

6. גם בעניינים של קטינים (ראה בש"פ 1925/22 - עניינו קטין, לצד תסקיר חייבי וחurf זאת, בית המשפט העליון הורה על מעוצר עד תום ההליכים, תוך ציון: "המחוקק הנחה את בית המשפט כי הכלל הוא אם יורם - לא משתחררים. זה הכלל").

7. מעת ההחלטה שניתנו לאחרונה החורגות כמעט בהחלטה העיקרית בבית המשפט העליון, אין משקפות שנייה. בהלכה, אלא עמדה של מיעוט השופטים ודומני, שנכוון היה בעניין זה, ללקת בעקבות הרוב.

8. יחד עם זאת, לצד כל זה, ניצבת גם חובתו של בית המשפט להתבונן בכל מקרה לגופו, ולבסוף, האם בנסיבות העניין ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך הפגיעה בחירות הנאשם במידה פחותה והדבר בכך גם ביחס לעבירות נשך. אולם, דרךם של הרוב בבית המשפט מחייבת בכל זאת נסיבות חריגות עד מאד בעבירות נשך ואין כלהה בנסיבות זהה.

9. כמובן, על פי ההלכה הפסוקה בעבירות נשך, גיל צער והעדר עבר פלילי אינם בגדר נסיבות חריגות ויוצאות דופן המצדיקות סטייה מנוקודת המוצא כפי שהთווה בבית המשפט העליון בעבירות נשך. לעניינו, קל וחומר שלմבקש עבר פלילי לרבות ריצוי תקופת מאסר ממושכת יחסית בת 45 חודשים. בנוסף, השימוש בין רמת המסוכנות האינהרנטית הנלמדת מנסיבות המקרה והmundus על נגישות המבקש לעזרוי הספקת הנשך לבן מאפייני אישיותו ודפוסי התנהלותו כפי שעמד על כך שירות המבחן בתסקירותו, אין מဂלות הצדקה לבחינה מחדש מוחודה באמצעות תסקירות משלים, שכן הנסיבות איננה בטיב הערבים שיעצמו, אלא בנסיבות המעשה המוכיח לבקשתו ונסיבות העוסה.

עוד בהקשר זה, הכלל שהותה בפסקה, כי בהעדר טעמים מיוחדים וכבדי משקל, אין מקום לסתות מהמלצת שלילית של שירות המבחן. טעמים כאלה לא הובאו בעניינו של המבקש. מה גם שם בחינת מעצר במתכונת פיקוח אלקטронני נדרש טעמים מיוחדים בהתאם לסעיף 22(ב) לחוק המעצרים. טעמים כאלה לא הובאו בעניינו. ככל שנגע לחלוּפ' הזמן - ראשית, התקופה הסטטוטורית טרם חלפה. שנית, טענה זו מקומה במסגרת סעיף 62 לחסד"פ. שלישיית, לגופם של דברים, מדובר בכתב אישום שכולל מספר עדים מצומצם (8 במספר) שמדוברם שוטרים. מעיוון בתיק העיקרי עולה כי ניתנה אורכה למסימה להמצאת תעודה חישוון. משכך, לשיטתי, אין בטעמים שעמדו עליהם ב"כ המבקש כדי לגבות עובדות או נסיבות חדשות כנדרש על פי המבחנים הרלוונטיים לסעיף 52 לחסד"פ.

10. לモטור לציין, כי המשטרה הציבה מלכחה בנשך כיעד. עוד בהקשר זה, הוצגו נתונים סטטיסטיים של המחווז הדרומי (בhalt מ"ת אחר 20-02-55069) שמלמדות על עליה מדאי בשימוש באמל"ח.

11. אמנם הבדיקה השיפוטית היא כמובן אינדיבידואלית, אולם נתוני המשטרה העדכניים מצביעים על עליה ניכרת בשימוש באמצעות חימה במחווז הדרומי בשנים האחרונות, ומלמדים על עצמת המסוכנות הטמונה בעצם ההחזקה (ראה בעניין זה בש"פ 10/5954).

12. לא אוכל לסימן מבלי לציין כי הנשך מגלם סיכון פוטנציאלי שישתמשו בו. מידת הסיכון למימוש הפוטנציאלי ניתנת להערכתה, בין השאר, גם לפי התפוצה של המקרים בהם נעשה שימוש בפועל בכלי נשך בלתי חוקיים בסביבתו של מחזיק הנשך.

13. ריבוי המקרים של שימוש בפועל בנשך **לאחרונה, במיוחד במחווז הדרום ובאזור הערבי**, מוגבר את הערכת

הסיכון הנובע מכל נשק ונשקי. זאת גם לפני התmesh הפוטנציאלי, טרם נעשה שימוש באותו נשק עצמו. עוד בהקשר זה, יודגש שהנintel להפריך את חזקתו המסתוכנות הסטוטוטורית הרובצת לפתחו של מוחזק נשק (כדי לשכנע בהיתכנות חלופת מעצר) גובר בתקופות בהן נעשה שימוש רב בנשק, **כמו המציגות דהיום**. כאמור, התנהלות המשיבים בחקירותם מהוות אינדיקציה הפוכה.

14. הגוף העברייני המוחזק בנשק, בדרך כלל, יהיה ארגון פשיעה, כנופיה או משפחה ולא אדם בודד. גופ זה, בדרך כלל, יdag לכך שהנשק ייאחז בפועל על ידי מי שאינו לו עבר פלילי כדי להקטין את הסיכון למשער אם הנשק ייתפס. משכך, המעצר בגין החזקת נשק שלא כדי נדרש כדי לדוד את היד של הגוף המסוכן כלו - אף אם היד, ככלעימה, אינה נראהיה כל כך מסוכנת, רק המעצר יכול לוודא שהיד לא תתחבר חרזה לגוף העברייני, זאת בדומה לקטיעת שרשרת הפצת הסם בתחום הסמים, כפי שעמד על כך בית המשפט העליון בפסקתו.

15. העירה אחרונה לפני טרם סיום, ובענונה, מוצאת מותב זה, אשר דין במשפט שנים כתוב קבוע בהליך מעצר עד תום ההליכים במחוז הדרומ, מרבית כתבי האישום ובקשות המעצר שמובאים בפניו בתחום הנשק עניינים נאשימים צעירים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי. יכול הדבר ממקורו בסכסוכי משפחות, בהתארגנות עבריינית רחבה, בפייטוי הכספי והקלות הבלתי נסבלת בהשגת כל נשק בלתי חוקים. במקרים, ממשי אכיפה מרובים מושקעים בגלוי כל נשק לא חוקים, בתפיסתם, במניעת השימוש בהם ובסיכול עבירות חמורות, וכן בעונח העירות ובהבאת הנאים לדין. המעצר נדרש במלחמה זו, לא לשם הרתעה, אלא לשם מנעה בפועל של העירות על ידי העצורים עצםם, שלימדו על עצםם מהם נוכנים לרבותם את עצםם למלחמה נגד החברה הנורמטיבית.

16. מן המקובל לעיל, ובהעדר נסיבות חריגות וויצאות דופן או "טעמים מיוחדים שיירשו", נדרש על פי סעיף 22ב(ב)(1) לחוק המעצרים, דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.

17. ועתך ההחלטה "שלח לב"כ הצדדים".

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשפ"ד, 13 נובמבר 2023, בהעדר
הצדדים.